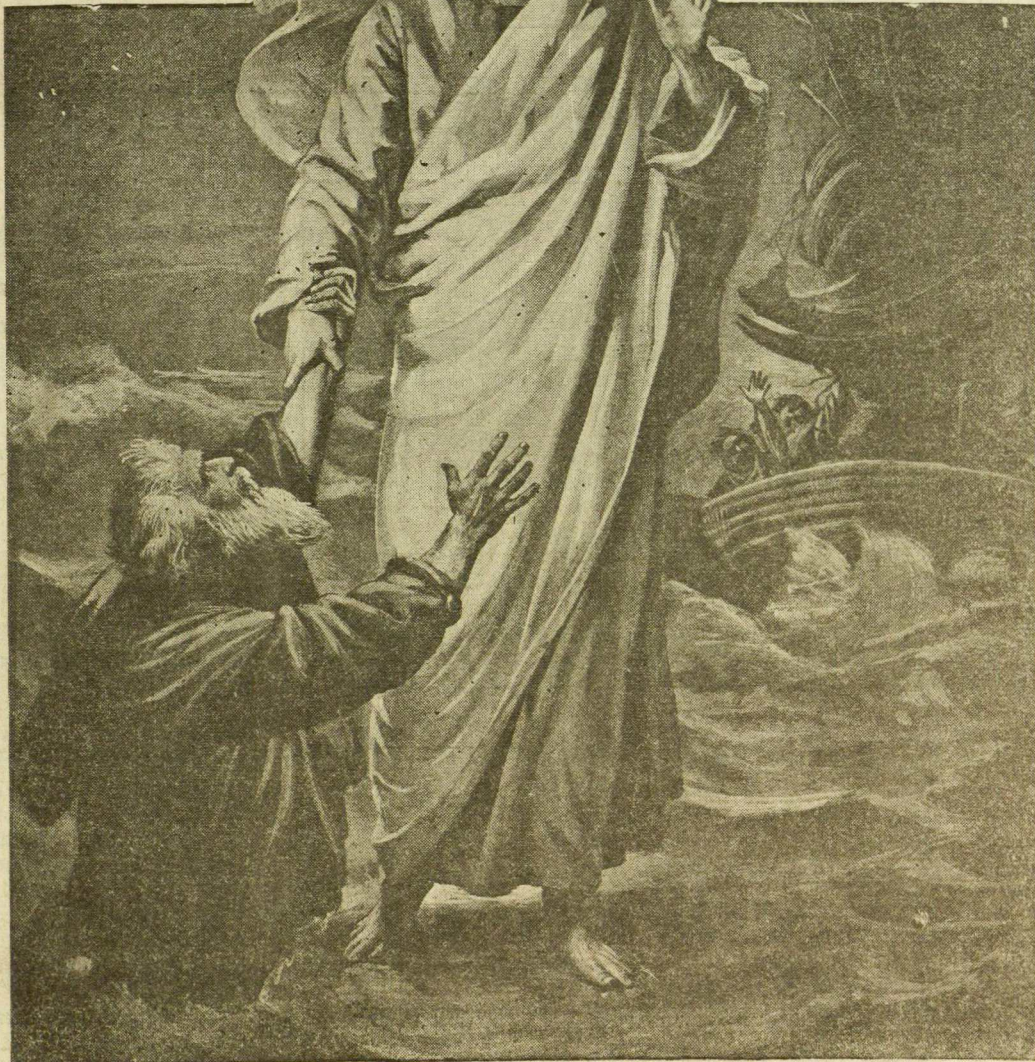

LATVAS

No. 46. Metai VI

Lapkr. (Nov.) 13, 1926

ĒTSR valst.
respublikinē
bibliotēka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXV IR PASKUTINIS Sekmadienis po Sekminių.

E v a n g e l i j a .

MATO 24, 15-35.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokytiniamis: Kuomet išvysite pranašo Danielio apskelbtą sunaikinimo nuobodą, stovinčią šventoje vietoje, — kas tai skaito, teišmano, — tuomet kas yra Judėjoje, tegul bėga į kalnus. Ir kas ant stogo, tenelipa žemyn ko nors pasiimtų iš savo namų, ir kas lauke, tenegrįžta savo jupos pasiimtų. Deja gi neščioms ir žindžiančioms tose dienose. Melskite, kad jums netektų bėgti žiemą ar subatoje. Nes tuomet bus didis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiolei ir nebus. Ir jei tos dienos nebūtų buvusios sutrumpintos, neišsigelbėtų nei vienas žmogus; bet dėlei išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Tuomet jei kas jums sakytų: Štai, čia Kristus, ar tenai, netikėkite. Nes kils netikrų kristų ir netikrų pranašų, ir jie darys didžių ženklų ir stebuklų, taip kad butų įvesti į paklydimą (jei tai butų galima) net išrinktieji. Štai, aš jums išanksto apskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai, jis tyruose, neišeikite; štai namų gilumoje, netikėkite. Nes kaip žaibas išeina nuo rytų ir pasirodo iki vakarų, taip bus ir žmogaus Sunaus atėjimas. Nes kur tik bus maitos, susirinks ir arelių. Tuojau gi po tų dienų suspaudimo saulė aptems, ir mėnulis nebeduos savo šviesos, ir žvaigždės puls nuo dangaus, ir dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet pasirodys danguje žmogaus Sunaus ženklas, ir tuomet visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Su-

L e k c i j a .

KOLOS. 1, 9-14.

BROLIAI: ir mąz nuo tos dienos, kurioje išgirdome, nesiliaujame meldęsi už jus ir prašę, kad jus butumėte pilni jo valios pažinimo visokia dvasine išmintimi ir išmone, kad elgtumėtės taip, kaip verta Dievo, jam visakuo patikdami ir nešdami vaisiaus kiekviename gerame darbe ir tapdami, Dievo pažinimu, sustiprinti visokia stiprybe sulig jo garbės galia parodyti su džiaugsmu visokiai ištervei ir kantrumui, dėkodami Dievui Tėvui, kurs padarė mus vertus dalyvauti šventųjų tėvainystėje šviesoje, kurs išgelbėjo mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo meilės Sunaus karalystę. Jame turime atpirkimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą.

ny, ateinantį dangaus debesys su didžia galybe ir didenybe. Jis siųs savo Angelų su trimitu ir su skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki kitam. Mokykitės priliginimo nuo figų medžio: kuomet jo šaka jau darosi minkšta ir dygsta lapų, jus žinote, kad vasara arti. Taippat ir kuomet jūs visa tai išvysite, žinokite, kad jis arti duryse. Ištikrųjų, sakau jums, šita karta nepraeis, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

Gelbėkime Jaunimą!

Buvo laikas, kuomet Lietuvai grėse pavojus iš jos artimiausių kaimynų pusės. Tuomet visa lietuvių tauta sušuko: „Gelbėkime Tėvynę!“ ir visi, kai vienas, stojo į kovą su priešais. Kuriam laikui praėjus, tėvynė liko apsaugota.

Buvo ir-gi laikas, kuomet Lietuvos išdas visai ištuštėjo. Mes nusiminėme, gi tuo tarpu priešai džiugavo iš mūsų nelaimės. Lietuvos valdžia prabilo: „Gelbėkime išdą!“ ir, štai, vėl pasireiškė sutartinas veikimas. Išdas liko išgelbėtas.

Man atrodo, kad šandie mums yra be galo reikalinga susirupinti nauju klausimu, butėnt, jaunimo klausimu. Šandie privalome sušukti: „Gelbėkime jaunimą!“ ir, persiėmę tuo obalsiu, turime stoti prie darbo. Juk jaunimas — tautos ateitis, valstybės brangus turtas. Šių dienų jaunimas, tai ryt dienos subrendusi visuomenė. Tas aišku. Tuotarpu lietuvių jaunimas Amerikoje atsidurė dideliausiam pavojuje. Turime jaunimo organizacijas: „Vyčių“ ir „Giedrininkų“; prie parapijų randame dar bažnytines draugijas, šen-ten pastebime sporto ratelius. Bet ar tas mus gali suraminti? Paviršutiniai žvelgus atrodo, kad visa tvarkoje. Sulyginus katalikų jaunimo organizacijų veikimą su tokios pat rūšies laisvamaniškomis draugijėlėmis, pastebime, jog katalikai nesulyginamai daugiau jaunimu rupinasi, negu bedieviai. Mane, tačiau, tas nepatenkina ir nesuramina.

Kodel? Štai kodel.

Lietuvių Amerikoje priskaitoma, su lig be galo atsargiu skaičiavimu, virš 500,000 asmenų arba 50,000 šeimų. Jei vidutiniškai kiekviena lietuvių šeima priskaito 5 priaugančius narius, tai tuo būdu iš viso lietuvių jaunimo Amerikoje mes turime 250,000. Kiek-gi mes jo pri-

skaitome organizacijose? „Vyčiai“ turi apie 5,000 narių. „Giedrininkai“ 500 narių priskaito. Bažnytinės draugijos prie lietuviškų parapijų iš viso suburia ne daugiau 10,000 narių. Bet čia turiu pažymėti, kad dažnai prie tų parapijinių draugijų priklauso ir-gi tie patys asmenys, kurie priklauso ir prie „Vyčių“ arba „Giedrininkų“. Iš viso tat susidaro organizuoto jaunimo — geriausiame atvejuje 15,000, arba 7% viso skaičiaus lietuvių jaunimo Amerikoje. Kur-gi 93% mūsų jaunimo? *Drąsiai tvirtinu, kad 93 neorganizuoto mūsų jaunimo yra patekęsi į didelį žlugimo pavojų, taip tautai, taip visuomenei.*

Ar ištikrųjų? Kas per pavojus žuti?

Jaunimo tarpan aš priskaitau visus tuos, kurie yra baigę „grammar school“ (nuo 14 metų amžiaus) savystoviai dar nesutvarkę savo gyvenimo ir šeimninio lizdo nesukurę (ligi 20 metų). Jau pats tas amžius yra savaimi be galo pavojingas. Ligi to laiko (14 metų) kiekvienas vaikas turi globą namie tėvų, mokykloje — mokytojų, bažnyčioje — kunigų. Bendrai eina vaikučiai į mokyklą, bendrai lanko bažnyčią, bendrai eina prie Šv. Sakramentų. *Nuo to laiko*, kai pabaigia „grammar school“, jie tos priežiūros nustoja. Rečiau girdi apie Dievą, rečiau eina prie Šv. Sakramentų, rečiau išgirsta raginimą prie gero ir delto jaunoji širdelė pradeda atvėsti, tuštėti. Klausimas sekmadieniais pamokšų mažai ką gelbsti arba net ir visai įtekmės nepadaro, nes pamokslai daugiausiai skiriami suaugusiems, bet ne jaunimui.

Tuotarpu amžius nuo 14 metų ligi 20 metų yra kuno subrendimo amžius. *Žmogus tame laike daugiausia patiria pagundų*, noro „pažinti gyvenimą“. Kiekvienas iš savo patyrimo žino, kad tame gyvenimo

laikotarpyje žmogus priverstas eiti be galo slidžiais takeliais. Iš tos tai priežasties pasitaiko kartais gana liudni ir apgailėtini paklydimai. O, kiek tai žmonių po laiko aimanuoja dėl savo jaunystės nupuolių! Kiek tai tėvų apverčia savo sunelių bei dukrelių padukimą. Kiek tai, pagaliau, jaunimo patiria gėdos ir pažeminimo, dėlto kartais vengia kitų žmonių sutikimo, o vis tai neapgalvoti jaunystės darbeliai. Bet ar pat pradžioje jaunimas turi patyrimo?

Ar daugelis nupuolusio jaunimo susipranta ir nori paskiau savo silpnybių atsisądėti? Kur tau. Patyrimo dažniausia nėra, tuotarpu pasitikėjimas savimi yra per daug didelis: pasitiki savo protu, valia, jėgomis. Štai kas per pavojai, kuriuose jaunimas pražuna.

Tolesniai, didesnė lietuviško jaunimo dalis Amerikoje, baigę „grammar school“, daugiau nesimokina, bet dažnai nesusi-pratusių tėvelių yra verčiami imties dirbtuvėse darbo. *Nustojimas mokimosi turi be galo didelės reikšmės ir sudaro naują pavojų.* Kokių būdu? Štai. Mokslas lavina protą, tobulina širdį ir daro žymią įtekmę į paviršutinį apsigėjimą. Jaunimas besimokydamas gauna kas dieną naujų prie prakilnumo lenkiančių jo valių pavyzdžių, kurie ir-gi teigiamai veikia į vaidentuvę. Prie to mokslas užima vaikui laiką, taip kad mažiau lieka laiko susidurti su papiktinimais. Kuomet jaunimas nustoja to viso, kas jį gerino, lavino, tobulino. Tas gi nuostolis yra begaliniai didelis, ypatingai dėlto, kad jaunimas, netekęs geros vadovybės, išeidamas iš mokyklos, pakliuva į šių dienų gyvenimo sukurį, kuris jį blaško į visas puses, apsvaigina protą, suardo valią ir, pagaliau, visai paskandina. Ar netiesa? O, skaudi tai tiesa.

Vienintelė pagalba, kurią gali suaugusieji suteikti jaunimui visuose tuose pa-

vojuose, tai burti jaunimą į KATALIKIŠKAS ORGANIZACIJAS. Tiesa, daug yra jau daroma. Be abejo, sunku užginčyti faktas, kad 15,000 lietuviško Amerikoje jaunimo jau suorganizuota. Bet aš negaliu nutylėti dviejų reiškinų: butent, viena, kad mūsų jaunimo organizacijų veikimas yra šandie sustingęs, lig kaip į balos purvyną įsmigęs; gi, antra vertus, tas 15,000 jaunimo tai tik viena dalelė mūsų jaunimo skaičiaus, o kur likusios dalys? Ar jie ne mūsų neskaitlingos tautos atžalos, kad mes juos turėtume užmiršti? Palaidus jaunimas tai ir-gi mūsų broliai ir sesutės, tai ir-gi dalis busimos lietuvių visuomenės. Vienas, kitas iš tų palaidų skaičiaus gal dar klauso Bažnyčios pamokinių, bet didesnės dalies neorganizuoto jaunimo gelbėjimas ant tiek yra svarbus, kad mes sudėję rankas negalime rymauti, „palaidunus“ jų likimui palikus. Mums visiems privalo rūpėti, kad bent daugumą apsaugojus nuo pražuties, ištautėjimo ir demoralizacijos. Prie to darbo privalo visi sukrusti, o mūsų rinktinių žmonių ir veikėjų Seimai privalo tą darbą tinkamai sutvarkyti, kad darbas eitų planinga vaga. Tuom ypatingai privalo susirupinti patys tėveliai, klebonai, veikėjai ir patsai jau organizuotas jaunimas.

Mano manymu, naujų priemonių mums imties nėra reikalo, naujų organizacijų tvirti nepriseina. Lai jau sutvertos organizacijos aktingiau ir sumaningiau paveikia, lai pratrina mieguistas savo blakstienas tie, kurie sėdi atsakomingsose jaunimo vietose, o tuomet tikslas bus atsiektas. Mes visi, taip atsižymėję veikėjai, taip paprasti nariai, sutartinai vienybėje ir meilėje pasidarbuokime, o visas lietuvių Amerikoje jaunimas atsidurs organizacijose.

Ką turi jaunimui duoti organizacija? Visųpirma vadovybę. Jaunimui reika-

linga vadovybė, nes be vadovybės jis bus lygus žmogui be galvos.

Kas per vadovybė katalikiškos organizacijos?

Dorosir tikėjimo žvilgsniu — bendros Šv. Komunijos, bendri švenčių minėjimai, bendros paskaitos. Kam tai visa reikalinga, užklausk laisvamaniai. Štai tam, kad tie dalykai yra būtini žmogaus, reiškia ir jaunimo, doriniam ir dvasiniam kilmui. Ar laisvamaniai ir liberalai turi kokias nors sėkmingesnes priemones doriniam jaunimo lavinimui? Ar jų jaunimas pajėgia išlaikyti bent tą trupinėlių dorinės nuovokos, kurią kiekvienas iš prigimimo turi? Gyvenimo faktai į tai geriausia atsako: be tikėjimo praktikos ne vien ugdyti, bet net užlaikyti prigimtos doros nevalima. Reiškia, tikėjimo praktikos reikalas ne iš piršto išlaužtas — tai gyvenimo būtenybė.

Apšvietos žvilgsniu organizacija teikia ir-gi ne menką pagalbą jaunimui. Dievobaimingumas mokslo nenustelbia, bet jį remia. Organizacijai paprastai privalo vadovauti asmenys mokyti, patyrę gyvenime. Tat organizacija turi galimybės pagelbėti pažinimą svetimų kalbą, ypatingai gi gimtosios kalbos. Organizacija ir-gi vadovauja moksliskam jaunimo lavinimui, rengdama paskaitas, kursus įvairiose srityse. Organizacija privalo užlaikyti knygynus, kuriuose kiekvienas turėtų progos pasirinkti taip lietuvių, taip svetimose kalbose parinktus veikalus. Organizacija pagaliau leidžia savo laikraštį, kurs privalo būti dvasiniu kasdieniniu narių penu.

Medžiaginės pašalpos žvilgsniu organizacija ir-gi privalo teikti pagalbą savo nariams. Jaunimas, aplamai imant, pinigų neturi. Atrodo, kad sunku jaunimo organizacijai medžiaginiai šelpti savo narius, nes "begrabių" nors ir desėtkai tukstančių susiburtų į kruvą, pinigas vien iš

to skaičiaus nepasidarys. Bet aš kitaip galvoju. Organizacija turi progos pinigą iš šalies pagauti. Virš to organizacija turi lavinti savo narius taupume, kurio, deja, nesimato dabartinio mūsų jaunimo tarpe. Organizacija privalo organizuoti jaunimui amatų dirbtuves. Juk darbas — tai pinigas. Jei kas nors pasijdomautų, kaip tas galima būtų stebuklingai įvykinti, aš dėl stokos vietos šiame straipsnelyje tik trumpai paminėsiu, jog tatai lengvai gali įvykinti atskiros sekcijos "Draugiškos paramos", "Apdraudos skyrius" arba pagaliau "Taupumo izdas".

Pramogos žvilgsniu organizacija vadovauja jaunimui, rengdama išvažiavimus, balius, koncertus, ir t. t. Bet ypatingai tame žvilgsnyje daug gali nuveikti, steigdama ir lavindama "Sporto kliubus".

Taip tai trumpai tariant, katalikiška jaunimo organizacija vadovauja jaunimui. Vienas asmuo tų visų tikslų niekad neatsieks, bet organizacijai tas nesunku. Grėsiantieji jaunimui pavojai nėra baisūs, nes organizacijoje jis suranda pagalbą juos nugalėti.

Matydami jaunimui grėsiančius pavojus ir žinodami, kad organizacija gali jaunimą nuo jų apsaugoti, — visi stokime prie darbo — gelbėti tų 93% lietuvių neorganizuoto jaunimo Amerikoje. Daugelis jaunimą smerkia. Vyrų, užuot smerkę jį, ištieskime jam pagelbos ranką, burkime jį prie Katalikiškų organizacijų ir remkime, plėtokime jų organizacijų darbuotę.

Rymantas.

PRANCUZIJA. — Lyono arkivyskupas kardinolas Maurin paskelbė, kad iš eilės šeštasis tautinis Eucharistinis kongresas įvyks Lyono mieste 6-10 dd. liepos mėnuo 1927 metais.

Kun. I. Abromaitis, M. S.

Atsakymai į Papraščiausius Priekaištus Tikejimui.

Jei kas juoktusi iš tamstos, kad va-
lgai ir geri, ar kad vaikščioji ant kojų,
o ne ant galvos, ar sustotumei valgęs ir
pradėtumei eiti rėplomis? Ne. Kodel gi?
Delto, kad ką darai ir darei yra gera
ir protinga ir ką buvai bemanęs daryti
yra kvaila.

Kiek kvailiau ir paikiau yra tad
pražudyti savo sielą, kad patikus ko-
kiam bepročiui, kurio nusistatymo tru-
kumą neapkenti savo širdyje. Tokių
žmonių garbė yra dalykas, kurio kiek-
vienas privalo sarmatyti; jų pašai-
pa yra garbė. Tai ženklas, kad nėsi kaip
jie ištvirkėliai.

Neperdėk tame. Tamsta nebusi vie-
nas einas doru keliu. Nors, tiesa, yra
daugiau nedorų kaip dorų. Dorųjų skai-
tlius nėra taip mažas, kaip pasirodo,
ypač šandie, kuomet tikyba tęsia savo
įtekmingą ranką vis sėkmingiau į žmo-
nes apšviestuose visuomenės sluogs-
niuose. Šandie yra pagirtina buti krik-
ščioniu.

Prieš keleta metų jaunas C., žy-
mesnis politechnikos mokiny, pametė
savo ražančių. Jo draugas rado ir per
liuoslaikį, sušaukęs draugus, pakabi-
no ražančių ant medžio ir su pajuoka
pradėjo šaukti: "Tegul ražančiaus savi-
ninkas ateina ir jį atsiima". — "Tai aš
jį pamečiau", ramiai atsakė jaunas C.
žengdamas pirmyn į vidurį susirinku-
sųjų mokinių. "Tas ražančius yra ma-

no močiutės atmintis. Aš jį labai ger-
biu, branginu ir kasdien kalbu".

"Bravo!", pasigirdo skardus bal-
sas. Visi atsisuko. Tai buvo senas ge-
nerolas, mokyklos vedėjas. "Gerai pa-
darei, mano vaikeliai!" jis tarė, sveikin-
damas jaunikaity. "Tu turi jausmų ir
doros. Taip daryk visuomet, tai prasi-
skinsi kelią pasaulyje."

— Jaunasis C. pirmas apleido mo-
kyklą. Visą mokslo laiką jis buvo visų
mokinių mylimas ir gerbiamas.

Buk linksmas, nuolankus, malonus
visiems, švelnus su visais; juokis su vi-
sais, apie ką gali juoktis, nepaniekin-
damas Dievo. Ir jie neertzins tamstos
apie tikyba, nors pasitaikytų iš tams-
tos pasityčioti.

Aš pažįstu vieną gerą krikščionį,
kurs, stojęs į kariuomenę, buvo savo
draugų dažnai pajuokiamas. Jie jį va-
dino davatka, kunigėliu, veidmainiu ir
panašiai. Vieną dieną, kuomet tokia ko-
va virė smarkiau negu kuomet, jis pa-
siprašė savo kapitono, kad galėtų su-
šaukti visus kareivius į kareivines. Kuo-
met kareiviai susirinko, jis užsilipo ant
suolo ir taip į juos prabilo: "Jūs galite
juoktis iš manęs kiek tik norite. Jūs
nepriversite manęs pakeisti mano nu-
sistatymo. Dievas yra didesnės vertės
už jus visus, ar netaip? Gerai. Aš ver-
čiau rupinsuosi Jam patikti, ne jums.
Jei jus pykstate už tai, galite nuo ma-

neš šalintis. Visas pulkas gali taip daryti, aš nepaisau." Jo draugai ėmė juoktis ir ploti rankomis ir nuo to laiko jam niekuomet nepasakė užgaunančio žodžio.

Vieną dieną atėjo keleivis valgyti pietų. Tai buvo penktadienis. Jis paprašė valgio su pasninku.

Sėdintieji prie stalo ėmė kvatoti. Vienas, drąsesnis už kitus, į jį su panieka prabilo: "Tai tamsta pasninkauji!".

"Taip, tamsta", atsakė keleivis ramiai. "O tamsta valgai mėsa".

"Žinoma!" atsakė pirmasai, truputį sugėdintas, pajutęs išjuoktas savo dėdoje.

"Į sveikatą, tamstai!" — atsakė keleivis. "Mano šunelis ir ėda mėsą penktadienyje. Ar manai, tamsta, kad garbingas žmogus labiau pamyli mėsos kąsnelį už savo sąžinę. Aš gi labiau gerbiu sąžinę negu mėsos kąsnelį".

Kurie jį pirma niekino, dabar palaikė jo pusę. Ir dar geriau, vienas esančiųjų jį pasveikino už jo drąsą, kad jisai pildo tą šventą priedermę: "Man būtų nemalonu tamstą matyti vieną, valgantį čionai su pasninku. Aš pasinaudosiu tamstos gražia pamoka, mums duota. Aš ir-gi, esu katalikas. Tarne, atnešk ir man su pasninku!"

Niekuomet nenuleisk galvos kaip avis prieš žodį, prieš pašaipą.

Težudo tie savo sielas, kurie mano gali jas pražudyti. Tamsta, kurs pažįsti savo sielos vertę, ją išganyk! Tesijuokia kas nori juoktis. Kas juokias

tiksliai, juokiasi paskiau, sako patarlė.

Nereikia būti fanatiku — dievašninku.

ATSAKYMAS. Be abejo, nereikia būti fanatiku. Kas liepia tamstai tokiu būti?

Dievašnikybė nėra tikyba; tai josios darymas.

Asmenų ydos, kurių jie yra kalti tokiu darymu, paprastai iš nežinojimo, neprivalomos įskaityti tikybai.

Religija yra įžeidžiama ir dorkoma kaip kiekvienas geras daiktas pasaulyje. Mes turime prašalinti darymą ir palaikyti gerąją pusę. Mes turime būti dievoti, bet ne dievašnikai. Dievas myli pirmąjį ir nekenčia antrojo. Jis trokšta pamatyti mūsų širdyse pamaldumą — pasišventimą Jo tarnybai, pareigoms, kurias Jis uždeda ir Jo įsakymams. Jis nenori pamatyti siauraprotystę juose viešpataujančią tuos karštus, tuos siauraprotiškus ir prietaringai tikiuinius papročius, kurie dažnai sunaikina pagrindą pavidalais ir, pamainydamas priemonės, paima jas už tikslą.

Tie religijos darymai nėra taip bendri ir taip baisūs, kaip paprastai pasirodo.

(Bus daugiau).

— Rugs. 26 d. lenkai ruošėsi Kauno gatvėse daryti jubiliejinę procesiją. Lietuviai laisvamaniai ir pasidavusieji laisvamaniams vadovauti nesusipratusiai katalikai Kaune šv. Trejybės bažnyčioje sumušė lenkus; lengvai sužeista apie 10 žmonių. Pasinaudodami tokiu lietuvių nepadorumu lenkai plačiai šaukia apie lenkų persekiojimus Lietuvoje.

Ž I E D E L I A I

Advokato Atsivertimas.

Vienas Turino (Italijoje) advokatas šv. Augustino parapijoje sunkiai susirgo. Kadangi jau buvo sulaukęs seno amžiaus, tai liga greitai taip įsigalėjo, kad nebuvo vilties išgyti. Tai buvo bedievis ir krikščionių priedermių nepildė. Kaip tik tos parapijos klebonas sužinojo apie jo pavojingą ligą, tuojau nuėjo jo aplankyti ir visaip rupinos sužadinti jame tikėjimo jausmus, kad galėtų atlikti išpažintį nors prieš mirtį. Bet veltui. Advokatas pavarė jį nuo savęs šiurkščiu budu. Mėgino kiti kunigai, gal jiems pavyksią prikalbinti ligonį prie išpažinties. Bet viskas veltui. Ligonis atvirai pasakė, kad nenori nei girdėti apie kunigus, nei apie išpažintį ir įsakė namiškams, kad neįleistų prie jo daugiaus nei vieno kunigo. Tad atversti ligonį prie Dievo nebuvo vilties. Tuomet kun. Robertas Murialdo, vienas iš tų, kurie lankėsi prie jo, nuėjo pas kunigą I. Bosko pakalbėti, ar jam nepavyktų koku nors budu ligonį prikalbinti prie išpažinties. Kun. Bosko prižadėjo, kad noriai padarys viską, kas bus dar galima. Ir tuojau pradėjo mąstyti apie priemones, kaip prieiti prie ligonio, kad jis nesuprastų, jog vėl atėjo kunigas kalbinti prie išpažinties. Negalėjo sugalvoti nei vieno budo, vienok ilgai nelaukęs išėjo Dievo vardan. Pakeliui įžengė bažnyčion Dievo Motinos Paguodos (Della Consolata) ir pasi-

meldė karštai ir širdingai už ligonį, o paskui pasuko į jo namus. Jau buvo prie jo durių, bet dar tikrai nežinojo, kaip pamatuoti savo aplankymą, kad ligonį nesuerzinus ir mąstė kokį priėmimą gali ligonis jam surengti. Staiga pasirodė vaikas, kuris lankėsi pas jį į šventadienio pamokas. Pamatęs kunigą, pradėjo linksmai sveikinti, šaukdamas: "Kun. Bosko, kun. Bosko, kaip tamstai sekasi, Geradėjau?"

— Gerai, mano brangus vaikelį; ar tai čia gyvenį?

— Taip. Gal, Tėvelis, pas mus užeisį pamatyti mano motinos?... Mamyte, mamyte! Pas mus ateina kun. Bosko!

Kun. Bosko įėjo paskui vaiką į kambarį, kur jisai perstatė svetį savo motinai. Visi trys susėdę pradėjo šnekučiuoti kaip seni pažįstamieji. Neužilgo vaikas atsiliepė: "Ar žinai, Tėveli, čia arti turime ligonį!" Kun. Bosko, nuduodamas, kad apie tai nežinaš, paklausė: "O kaip laikosi?"

— "Labai silpnas; o gal Tėvelis aplankysi?"

— Labai gerai, bet ar jis pageidauja mano aplankymo? reikia pirmiau sužinoti, ar jam patiks, kad aš jį aplankysiu. Eik, tad mano vaikelį ir paklausk tais žodžiais: Atėjo pas mus kun. Bosko. Pasakėme jam, kad ponas sergį. Jis atsakė, kad noriai aplankyti,

jei Tamstai padarytų kokį malonumą.

— Tuoju būgu paklausti, tarė vaikas. Nubėgo, atidarė duris, neveizint į namiškius, nei jų kalbinant, stačiai perėjo visus kambarius ir pasiekė ligonio lovos.

— Pone advokatai, atėjo pas mus kun. Bosco. Pasakėme jam apie tamstą. Jisai tarė, kad noriai tamstą aplankyti. Jis dabar yra mūsų namuose; ar tamsta, malonėsi jį priimti pas save? Jis duos Tamstai savo palaiminimą, kursai gali Tamstą išgydyti, nes aš žinau apie kitus ligonius, kurie apturėję kun. Bosko palaiminimą, išgijo.

Ligonis paklausė: Kas per vienas tas kun. Bosko?

— Yra tai tas kunigas, kursai ant Valdocco surenka vaikus į Oratoriją kas šventadienį ir juos mokina katekizmo, kaikuriuos mokina pas save įvairių amatų.

— Žinau, žinau, kas jis per vienas, atsakė ligonis. Paskui pamastė ir tarė: “Jei tai kun. Bosco, tegul ateina!”

Vaikas bėgte nubėgo prie kunigo, kursai dar kalbėjosi su jo motina ir pasakė, kad ligonis jo laukia. Kun. Bosco tuoju nuėjo ir persistatė. Advokatas, kaip tik pamatė svetį, sušuko: — “Vai, tai kun. Bosco, esu, iš tiesų linksmas, kad kunigas atvykai mane aplankyti. Ačiu, ačiu už tiek vargo, už tokį malonumą! Kunigas Bosco tarė: “Kaip, tamsta, ponas advokatai, budamas toks stiprus ir veiklus dabar jau lovoje?” — “Eh! kitados sugebėjau savo nuomonę kitiems numesti — šiandieną, vargas,

turiu kitiems pasiduoti. Prašau tamsta, kunige, atsisėsti.

— Ačiu! jei Ponui patinka, pastovėsiu valandėlę.

— Ne, ne, prašau sėsti, nes nema-lonu žiurėti, kuomet svetys stovi. Kun. Bosco atsisėdo arti ligonio ir pradėjo su juomi kalbėti apie įvairius dalykus, nei vieno žodelio neprimindamas apie išpažintį. Taip praslinko trys bertainiai. — Kun. Bosco atsistojo ir jau rengėsi išeiti.

— Ar jau tamsta, kunige, norite išbėgti? Dar pabukite jei jums ne nuobodu. Kun. Bosco atsakė: — “Sunku, turiu eiti, kadangi svarbus, kaikurie reikalai manęs laukia namuose.

— Kaip gaila, atsakė advokatas, tai dar valandžiukę pasėdėkite.

— Negaliu, bet jei tamsta daleisi, tai ateisiu dar kartą aplankyti.

— Taip, prašau užėiti, pridėjo advokatas, paėmęs kunigui už rankos ir jos neišleisdamas. Kun. Bosco antrą kartą atsisveikino su juomi ir jį guodė; bet jis nuolat laikė jo ranką savo delnuose ir nieko nesakė, tiktai veizėjo į kun. Bosco veidą.

Tuomet kun. Bosco, šypsodamasis tarė: “Žinau ko tamsta sau linki!”

— Ko sau linkiu? Ar tai galima? Klausau!

— Tamsta nori apturėti mano palaiminimo. Nustebęs advokatas sušuko:

(Bus daugiau).

Tretininkų Žinios.

Sopulingoji Motina.

Marija, Dievo Motina, kentėjo kartu su Išganytojum. Kalavijo perverta širdimi. Ji seka Viešpatį į Kalvarijos kalną: Ji troksta, kiek galima, kentėti su savo Sunumi kančias ir pamekinimus.

Kas supras Marijos sopulius, kas apsakys Jos kančias? Niekas Jėzaus taip nemylėjo kaip Marija. Jokios motinos širdis taip nemylėjo, jokios motinos širdis taip neverkė, taip neken-tėjo, kaip Marijos, Jėzaus Motinos.

Marija atjautė visą Kristaus kančią. Ji matė kryžių, vėnis, žaizdas. Ji girdėjo kaip budelai kalė Jos Sunų prie kryžiaus. Ji girdėjo išjuo-kimų, paniekinimų žodžius. Ji girdėjo alpstan-čio ant kryžiaus Kristaus žodžius. Kaip verkė Jos siela, kuomet Ji išgirdo iš mirštančio Su-naus lupų tuos gaudžius žodžius: "Mano Die-ve, mano Dieve, kodel Mane apleidai!" Ji ver-kė, bet vis ėjo artyn ir artyn prie Kryžiaus. Su kokių sopuliu, stovėdama po kryžiumi, Ji žiūrėjo į mirštantį savo Sunų Jėzų Kristų.

Visa tai Marija kentėjo su noru. Meilė Ją vedė prie Kryžiaus. Ji nepaisė, kad žmonės Ją pajuokė, be baimės, užmiršus Save, Ji ėjo į Kalvarijos kalną ir stovėjo po kryžiumi iki galui.

Mes irgi turime kentėti, turime suprasti kryžiaus vertę. Tarnaudami Kristui privalo-me save užmiršti. Žmonių kalbos, pajuokos ne-privalo mus atitraukti nuo Kristaus, atšaldyti tikėjime, bet paskatinti ištikimiau tarnauti Die-vui. Tegul vėjas užia, tegul audros kyla, mūsų katalikų vieta po kryžiumi.

"Šitai, aš Viešpaties tarnaitė, tebunie man taip, kaip tu pasakei," tarė Marija. Taip mes turime sakyti, taip mes turime atsiduoti Die-vo valiai.

Negalime pažvelgti į kryžių, negalime my-lėti Jėzų ir nemylėti Marijos.

Sopulingoji Motina. Ji žino, kas tai yra kančia. Ji yra mūsų Motina, mūsų Užtarytoja. "Nuo amžių negirdėta, kad kas Marijos mels-damas būtų likęs apleistas."

Motina Sopulingoji, melskis už mus! J. T.

Pavyzdžio Galybė.

"Tegul jūsų šviesa taip šviečia žmonių akyvaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus dar-bus ir garbintų jūsų Tėvą, kurs yra danguje."

Apaštalai ne vien savo pamokslais atverte stabmeldžius į Katalikų tikėjimą, bet taipgi ir savo pavyzdingu krikščionišku gyvenimu. "Žodžiai sujudina, pavyzdžiai patraukia." Zo-džiai be pavyzdžio nelygiant tas varpas, kurs šaukia žmones į bažnyčią, bet jų ten nenuveda.

Žiurėk, kad kitų nepapiktintum. Papikti-nimas yra kliūtis ant kitų kelio. "Atimkite kliūtis nuo Mano tautos kelio." Tegul tavo gyvenimas buna sektinas.

Kristus labai skaudžiais žodžiais perspėja mus nepapiktinti kitų. Papiktinimas gali būti žodžiu, darbu ar elgesiu, kuriuo žmogus savo artimą atitraukia nuo gero ir veda į blogą — "Deja pasauliui dėliai papiktinimų! Nes rei-kia, kad ateitų papiktinimų: tačiau deja tam žmogui, per kurį papiktinimas ateina."

Apie tuos, kurie papiktina mažutėlius.

Kristus pasakė: "Kas gi papiktina vieną iš šitų mažutėlių, kurie į Mane tiki, tas vertas, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo, ir kad jis būtų nuskandintas juos gilumoje." Nemanyk, kad kiti visaisi neatkreipia dėmesio į tavo darbus, bet, kaip sako šv. Povilas: "Žiurėkite, kad kartais ta jūsų laisvė nebutų papiktinimas silpniesiems."

Paprasto žmogaus nuodėmė galima paly-ginti prie laikrodėlio, kurs, jei neteisingai eina, suklaidina vien savininką. Tačiau nuodėmė žmogaus, kurs užima aukštą vietą, kurs yra kitų aukštai laikomas, panaši į didelį miesto

laikrodį, einantį neteisingai; visi, kurie juo pasitiki, lieka suklaidinti. "Vengkite visa, kas turi pikto išvaizdą." Ir, "tegul jūsų švie-

sa taip šviečia žmonių akyvaizdoje, kad jie matytų jūsų gerus darbus ir garbintų jūsų Tėvą, kurs yra danguje." J. T.

Katalikų Pasaulys

VOKIETIJA. — Breslavo mieste įvyko didelis vokiečių katalikų seimas, kuris iš eilės buvo 65-tas. Šv. Tėvo atstovas nuncijus Pace-lli nuvyko iš Berlyno į Breslavą orlaiviu ir atidarė seimą iškilmingomis šv. Mišiomis, kurių klausė 80,000 žmonių. Minioje plevėsavo į 500 vėliavų. Seimo obalsis buvo "Kristus-Karalius". Arkivyskupas Pacelli, atidarydamas seimą, pareiškė: "Kristaus dvasinė galybė turi pasireikšti visų žmonių naujame gyvenime". Seimas sveikino telegramomis šv. Tėvą, prezidentą Hindenburgą, Meksikos vargstančius katalikus. Katalikai darbininkai viso 8,000 žmonių tarėsi savo reikalais, kurių svarbiausias buvo mokyklų klausimas. Seime svarbiausi klausimai buvo šv. Tėvo padėtis pasauliniame gyvenime, labdarybės sutvarkymas įvairiuose miestuose, katalikiškųjų mokyklų laisvė ir katalikiškas auklėjimas valstybėje ir pagaliaus Kristaus Karaliaus dvasia visuomenėje. Seime dalyvavo šie garbingi vyrai: buvęs Saksonijos karalius Augustas, kunigaikštis Liudas iš Loewenstein, Traehenbergo kunigaikštis, Salin-Reifferscheidt kunigaikštis ir daugelis kitų kunigaikščių. Viso Vokietijos didikų buvo 135 asmenys. Be pasaulionių buvo daugelis vyskupų, arkivyskupų, kardinolų ir šiaip daugelis kunigų, mokslo ir aukšto stovio atstovų.

— Kaip kitose valstybėse — Prancuzijoje, Italijoje — taip ir Vokietijoje karo metu kariuomenėje tarnavo daug kunigų ir vienuolių. Jų skaičius siekia 8,422 žmonių. Tame skaičiuje buvo 1,031 kapelionai arba jų pagalbininkai. 5,302 buvo kareiviai ir 2,089 tarnavo ligoninėse. Vienuolijos karo metu išlaikė 115 ligoninių,

kuriuose tilpdavo 10,560 ligonių. Iš to skaičiaus karo lauke žuvo 1,418 kunigų; sužeistų yra 2,166 kunigai. Žinoma tokios didelės skaitlinės yra begaliniai nuostoliai Katalikų Bažnyčiai Vokietijoje.

ITALIJA. — Spalių 4 dieną buvo šv. Pranciškaus šventė. Kadangi šįmet yra 700 metų sukaktuvės, tai jubiliejus visoje Italijoje buvo švenčiamas kuo iškilmingiausia. Tai buvo ne tiktai bažnytinė, bet ir tautinė šventė. Romos miesto gubernatorius tą dieną įsakė Kapitolui ir kitoms valstybinėms įstaigoms pasipuošti valstybinėmis vėliavomis. Tas buvo padaryta visuose Italijos miestuose. Šv. Tėvas pasiuntė į Asyžių savo asmeninį pasiuntinį kardinolą Merry del Val. Tuo laiku Asyžiuje buta suvirš šimto tukstančių maldininkų iš visų pasaulio kraštų. Ne vien Europos valstybės, kaip Šveicarija, Vokietija, Prancuzija, Anglija ir kitos, bet ir tolimos Pietų Amerikos respublikos kaip Argentina ir Brazilija turėjo savo maldininkus gana skaitlingais buriais atvykusius į Asyžių dalyvauti tose iškilmėse. Reikia pastebėti, kad ir lietuvių ne mažas būrelis pasiekė Italijos šalį ir Asyžiuje kartu su kitais pasaulio katalikais šventė to dvasios milžino šv. Pranciškaus jubiliejų. Tam vargingam Kristaus tarnui tautos ir valstybės atiduoda savo garbę, nes iš tiesų jisai jos vertas.

— 10 dieną spalių Romoje įvyko beatifikacija arba kitaip pasakius šv. Tėvas išpažino palaimintais maronitų apeigų Damasko miesto kankinius, žuvusius už Kristų 1867 metais. Jų buta trys: Pranciškus, Motti ir Massabki.

Be šitų spalių mėnesyje bus išpažinti dar 8 žmonės, kurių tarpe 6 kunigai ir du broliavieniuoliai. Kunigų vardai: Emmanuel Ruiz, Karmel Volta, Mikalojus Aberka, Petras Soler, Askanijo Nikanore ir Engelbertas Kolland. Du broliu — Pranciškus Pinazo ir Jonas Fernandez.

— Šv. Tėvas daug savo dėmesio kreipia į bažnyčių vienybę. Tuo tikslu jisai pavedė tėvams benediktinams išimtinai šiuo klausimu rūpintis. Jie jau daug padarė pažangos. Dabar atidarė tam tikslui įstaigą Belgijoje mieste Amay. Čia jie leidžia tam tikslui laikraštį ir ruošia kandidatus į kunigus, kurie ateityje pasišvęs katalikiškoms misijoms daugiausia Rusijoje.

KYNAI. — Šitame krašte verda naminė revoliucija. Jai platinti prisideda ir Europos tautos, kurios nori palaikyti savo įtaką Kynuose. Aukštesnieji luomai tautine ir valstybine padėtimi yra labai susirupinę. Jie ieško įvairių kelių toms žudynėms sustabdyti. Šiomis dienomis Kinų sostinėje Pekino mieste universiteto profesoriai, kurių absoliutė didžiūma yra stambeldžiai, aukštai vertindami šv. Tėvo įtekmę pasaulyje, pasiuntė jam šitokią raštą: "Vardan Krikščionių Tikybos, kurios Tamsta esi viršiausias atstovas, mes, Tautinio Pekino universiteto profesoriai, kurie atstovaujame Kynų tautos šviesuomenę, kreipiamės į Tamstą iškilmingiausiu būdu, prašydami jūsų gausaus palankumo ir įtekmės patarnauti tikrojo teisingumo reikalui ir žmonijai, nes Kynų tauta daug kenčia nuo kerštinių ir aklų žmogžudysčių, kuriose nekalti piliečiai krinta aukomis, ypatingai tarptautiniuose skyriuose Sanghai, Hong-Kong ir kituose miestuose. Nieko nėra biauresnio kaip šitos iš anksto apgalvotos žmogžudystės. Mes pilnai tikime, kad Jūsų Šventenybė padarys visa kas tiktai galima, kad praplėsti broliškumo dvasią, kuri yra krikščioniškosios Tikybos pamatu". Šv. Tėvas, gavęs šitą laišką, tuojau per savo atstovą arkivysku-

pą Constantini, Apaštalinį Delegatą Kynuose, atsakė Pekino universiteto profesoriams. Jo laiškas pilnas nuoširdumo ir geriausių norų, reiškias gilios vilties, kad Kynų žemėje netrukus įvyks ramybė, tvarka ir gerovė. Iš savo pusės šv. Tėvas pasižada daryti visiškos taikos į jam prieinamus sluogsnius, kad toji laukiamoji padėtis įvyktų. — Šitas laiškas turi nepaprastai didelės vertės. Štai didžiausioji ir aukščiausioji stambeldžių įstaiga kreipiasi į Krikščionijos Galvą, ieškodami jo užuojautos. Kaip jaučiamės mes katalikai, kuomet mūsų katalikiškieji kraštai neįvertina atatinamai mūsų Katalikų Bažnyčios Vado ir Tėvo?

TURKIJA. — Kapadokijos krašte yra senovės Romos miestas ir tvirtovė Sebasta vadinama. Dabar tą miestą vadina Sivas. Jame yra 65.000 gyventojų. Ne senai čia buvo daromos griuvėsiuose iškasenos ir atrastas vienas parašas, kuris liudija, kad čia 5-tame amžiuje buvo pastatyta bažnyčia katedra pranašo Elijo garbei. Tą katedrą pastatė vyskupas Steponas. Toje pat katedroje buta šv. Jono Krikštytojo antkapis. Šitos žinios mūsų laikų istorijai dar nebuvo žinomos.

ABISINIJA. — Didelio įspūdžio sukėlė Abisinijos imperatorės suteikimas didelės dovanos "Aukso Žvaigždės" katalikų kunigui Kamerbeeck. Tasai kunigas ilgus metus darbavosi Abisinijoje, daugiausia misijose ir mokyklose. Kadangi dabar jisai atvyko į Prancūziją, tai Abisinijos valdovė, norėdama parodyti jam savo palankumą ir jo darbuotės įvertinimą, pasiuntė ypatingą pasiuntinybę į Paryžių, kad minėtam kunigui būtų toji dovana įteikta. Kadangi tuo pačiu laiku Genevoje Tautų Sąjungos posėdžiuose dalyvavo Abisinijos ministris pirmininkas, tai jisai pats pasiuntinybės priešakyje nuvyko į Paryžių ir įteikė tam kunigui imperatorės dovaną. Pasirodo, kad ir nekatalikai valdovai moka įvertinti kunigo pasišventimą jų šalies ir tautos gerovei. Deja, pas mus šandie ir savi nenori leisti kunigams savųjų tarpe darbuotis.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Ar tiesa, kad jubiliejaus atlaidus galima apturėti, aplankant vieną bažnyčią, kuri yra pašvęsta šv. Kryžiui, vieton lankyti kasdien keturias bažnyčias?

“Draugo” skaitytojas, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Taip. Šimet sueina 1600 metų kaip šv. Elena imperatoriaus Konstantino Didžiojo motina, atrado kryžių, ant kurio numirė Išganytojas. Šv. Tėvas Pius XI, rašydamas laišką Kardiolui Van Rossum Didžiame Penktadienyje prieš Velykas, norėdamas pagerbti šitas sukaktuves, suteikė minėtą malonę visoms bažnyčioms, kurios yra pašvęstos šv. Kryžiaus garbei. Tasai laiškas yra atspausstas Vatikano laikraštyje “Acta Apostolicae Sedis” 3 d. gegužio, 1926 metais. Ta malonė yra tame, kad vieton vaikščioti per 5 dienas į atskiras keturias bažnyčias, žmogus gali lankyti per penkias dienas tiktai vieną šv. Kryžiaus bažnyčią, sukalba 5 Tėve Musų, 5 Sveika Marija, 5 Garbė Dievui Tėvui ir išeina per duris laukan. Paskui vėl grįžta, sukalba vėl tiek poterių arba kokią litaniją ir vėl išeina per duris laukan. Taip reikia padaryti per keturis sykius. Galima kalbėti litanijos, apeiti kryžiaus keliai ir t. t. Pavyzdžiui, Chicagoje yra lietuvių šv. Kryžiaus bažnyčia. Vieton lankyti atskiras 4 bažnyčias, užtenka tenai nuvažiuoti ir ją keturis kartus vienu atvėju aplankyti. Taip reikia padaryti per 5 dienas. Kadangi atlaidus galima du kartu įgyti, tai galima ir toji bažnyčia dešimtį

dienų lankyti. Kiekvienas atlaidų igijimas reikalauja penkių dienų lankymo po 4 kartus kasdien; lygiai reikia eiti du kartu išpažinties ir du kartu priimti Švenčiausią. Pirmą kartą atlaidus galima aukoti už save arba už vėles, skaistykloje kenčiančias; antrą kartą tegalima atlaidus aukoti tiktai už vėles, skaistykloje kenčiančias.

KLAUSIMAS. — Aš Chicagoje pažįstu vieną moterį, kuri kasdien eina prie šv. Komunijos, bet biauariai apkalba savo šeimyną, pati gerai žinodama, kad tai netiesa. Ar yra nuodėmė taip daryti?

P. B., Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. — Jeigu viena moteris pasipasakoja kitai patikimai draugei savo vargus-bėdas, nuodėmės nėra. Bet jeigu jinai tikrai apkalba savo šeimynos narius, žemindama jų garbę arba plėsdama jų šlovę, jai yra nuodėmė, gal ir mirtina, žiurint kaip didelė yra toji svetima skriauda. Jeigu yra mirtina nuodėmė, jinai negali eiti be išpažinties prie šv. Komunijos.

KLAUSIMAS. — Aš daviau ant Mišijų ta intencija, kad šv. Mišios būtų laikomos per visus metus kiekvieną pirmą pėtnyčią. Bet duodama pamiršau pasakyti, kad jas taip atlaikytų. Ar man yra nuodėmė, kad aš antru kartu nepranešiau koku budu Mišios turi būti atlaikytos?

“Laivo” Skaitytoja, Chicago.

ATSAKYMAS. — Nėra jokios nuodėmės.

MUSŲ DARBAI

Ką mums rašo.

Lietuvių bernaičių kolegijos klausimu vis daugiau ir daugiau mūsų visuomenėje susirūpinama. Visiems aiškus jos reikalingumas ir jos būtinas rėmimas. Tuo klausimu rūpinasi ne tik tai visuomenės vadai, bet ir eiliniai darbuotojai. Nuolatos gauname laišku su linkėjimais, įvairiais patarimais ir paraginimais, dažnai ir netuščių, bet su auka tosios kolegijos reikalams.

Kun. Jakštys, didelis kolegijos prietelius, rašo: "Pasiunčiau Tamstom vieną "box'ą" knygų "Žmogaus Tikslas" dovanų. Aš nežinau kiek tikrai jų tenai yra, nes kaip gautos iš Vokietijos, taip be atplėšimo ir pasiūstos Tamstoms. Pinigai, už išparduotas knygas, yra skiriami kolegijai"... Tai gausi kun. Jakščio dovana. Tų knygų esama pora tukstančių, todėl pardavus, bus pelno į tukstantį dolerių.

Iš Philadelphia, Pa. p-lė Rožė Grebliauskaitė rašo: "Pasiunčiu atką Jūsų kolegijai penkiasdešimtis dolerių. Prašau pasimelsti už mane ir labai džiaugiuosi, kad mūsų mintis įsteigti lietuvišką kolegiją išsipildė, kaip jau mes nuo seno visados norėjome"... Tai yra gausi savo rankomis uždirbta kolegijai auka, duota iš tikros lietuviškos širdies taip svarbiam mūsų tautos reikalui.

Panašų laišką mums rašo p. Antanas S. Vaitkus iš Dayton, Ohio: "Šiuomi pranešu, kad suradau vieną amžinąjį narį kolegijos naudai ir pasiunčiu jos auką \$50.00. Tuo amžinuoju nariu yra ponis Agota Kavaliauskienė iš Dayton, Ohio. Linkiu viso labo"... Pasirodo, kad yra žmonių, kurie nesitenkina vien savo auka, bet dar rūpinasi, kad ir kiti geros ir kilnios širdies lietuviai paremtų šitą tautos darbą. Prašomi teikti paramos, gerieji lietuviai neatsisako, bet noriai duoda, kiek gali ir vienu tik tai nusiskundžia, kad neišgali daugiau paaukoti.

P-lė Petronėlė Strungytė, iš New York, žinoma, neturtingų moksleivių šelpėja, įvairiais būdais remia kolegijos reikalus. Pati remia pinigais, ieško kitų gerų širdžių, kurie galėtų prisidėti prie šito darbo ir ragina toliau dirbti. Nurodo net ir būdą, koku būdu galima surinkti daugiau lėšų. Jinai rašo: "Prisiunčiu auksinę sagutę. Jinai man nereikalinga. Kuomet darysite kolegijai lioteriją, sunaudosite"... Sagutė auksinė ir labai brangi. Kuomet anais metais buvo kuriama aukštoji mokykla Lietuvoje Jo Ekselencija Arkivyskupas Karevičius paaukojo savo vyskupišką žiedą. Tą gražų pavyzdį pasekė ir mūsų visuomenės kiekvieno prakilnaus darbo remėjai.

Kur esama tokių prakilnių darbuotojų daugiau, tenai vienybėje, sukūrę skyrius bendrai veikia. Skyriai daug gero nuveikia. Štai iš Worcester, Mass., rašo p. Vincas Parulis: "Turėjome kolegijos naudai pikninką, kuris davė \$25 pelno. Noriu Jums pranešti, kad Marionio Parko Bendrovė jau antras metas duoda mūsų pikninkams savo parką veltui. Radome daugiau naujų narių. Prirašinėjame į narius ir kitas mūsų vietines draugijas ir kuopas. Tuo tarpu prisirašė "Lietuvaitės" draugija ir 25 Lietuvos Vyčių kuopa. Dirbame kiek galime"... Geriau ir negalima dirbti. Ir vis tai pačiai idejai — lietuvių bernaičių kolegijai. Kad tik tai visos draugijos pasektų tą gražų pavyzdį, įsirašydamos į remėjų skaičių, tai kolegija netrukutų pastatyti ir tai ne bent kokią, bet vieną gražiausių įstaigų, kurių taip dažnai mums tenka čia Amerikoje matyti. J. N.

Remėjai:

R. Greblauskaitė, Philadelphia, Pa. 50.00
J. Sviežauskas, Omaha, Nebraska 10.00
Kun. J. S. Mikulskis, Omaha, Nebraska 50.00

Visiems Marijonų Kolegijos Remėjams ir Aukotojams, Remėjų Centras taria nuoširdžiausią ačiū.

Lietuvos Žinios

— Ukininkų Sąjunga įdavė Seime interpeliaciją del vidaus reikalų ministerio p. Poželos elgesio, kuris remdamas streikininkus priešingai įstatymams ir priešingai Lietuvos konstitucijai ardą nuosavybės teisę.

Kaunas. Maskvoje min. pirm. p. Sleževi-

čius ir Lietuvos atstovas Baltrušaitis pasirašė Lietuvos vardu su Sovietų Rusija svarbią sutartį; ta sutartis Maskvai duoda daug naudos, Lenkijai daro daug nemalonumo; Lietuvai iš jos nieko ypatingo. Apie tą sutartį parašysime kitame numeryje plačiau.

Čia nukirpk.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRUI.

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Prašau priimti mano vienos dienos uždarbį \$..... dol. — auką Marijonų Kolegijos naudai ir be to įrašyti mane į Kolegijos:

☐	☐	☐	☐	☐	Viso siunčiu \$ dol. 1926 m. m. d.
FUNDA- TORIUS moka \$500.00	GARBĖS NARYS moka \$100.00	AMŽINAS NARYS moka \$50.00	METINIS REMĖJAS moka \$3.00	VIENKAR- TINIS REM. moka nemažiau \$1.00	

Mano adresas, Vardas ir Pavardė

Gatvė, miestas, valstija

Taipgi prašau suteikti man žinių:

- Kokias dvasines privilegijas gauna Marijonų Kolegijos Remėjai.
- Koku budu padaryti testamentalį palikimą Mar. Kolegijos naudai.
- Kokiomis sąlygomis Marijonų Kongregacija priima Kolegijos naudai įdėlius-depozitus.
- Kaip galima tapti kunigu-vienuoliu, arba misijonieriumi.
- Ko reikalaujama iš norinčių įstoti į pasaulinius brolius Vienuolynan pas Marijonus.

Pastaba. Norintieji gauti atsakymą, ties klausimu stato (x) iškerpa lapelį ir atsiunčia Remėjų Centru, 2334 So. Oakley ave., Chicago, Ill.

— Rugs. 27 d. Kaune sušaukta katalikų darbuotojų konferencija apsvarstė daug svarbių reikalų; Katalikų Veikimo Centras bus pertvarkytas sulig naujais įstatais ir žada rimtai pradėti organizuoti Lietuvos Katalikų visuomenę. Šios konferencijos svarstytieji klausimai tiek yra svarbūs, kad apie juos parašyta bus kitame numeryje plačiau.

— Seimo komisijoje p. Aleksa, buvęs Že-

mės Ukio ministeris, dabar Žemės Ukio Rūmų pirmininkas, įrodinėjo, kad Lietuvos ekonominiai reikalai esą vedami labai blogai.

— Gruodžio 29, 30 ir 31 d. šaukiama Kaune "Pavasario" Sąjungos visuotina konferencija. Pavasarininkams ir Lietuvos visam katalikų jaunimui jau laikas prie jos rengtis.

— Spalio 2 d. Kaune sušauktas tautininkų partijos suvažiavimas.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

"Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą

"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina Lietuvon tik
\$6.00 metams.

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.